

دانش آموزان چندساختی

دانش آموزان این مدرسه در دیگر زمینه ها هم حرفی برای گفتن دارند. آن ها معمولا در مسابقات خوارزمی نتایج قابل قبولی کسب می کنند. علیرضا محمدی یکی از دانش آموزان فعال در حوزه فناوری است. از همان دوران کودکی در کنار درس و مدرسه در حوزه نرم افزار و رایانه هم فعال بوده است. خودش کار با نرم افزارهای مختلف را یاد گرفته و ایده ها و طرح هایی هم داشته است. سال گذشته در جشنواره خوارزمی شرکت کرده. در استان مقام آور شده و حالا به مرحله کشوری راه پیدا کرده است. درباره ایده اش توضیح می دهد: برنامه ای را با کمک هوش مصنوعی طراحی کردم که می تواند سلامت سالمندان را در زمینه های مختلف بسنجد و بعد به نزدیکان یا پزشک اطلاع بدهد.

فرهاد علیزاده دیگر دانش آموز این مدرسه است که علایق مختلفی دارد. خودش همان ابتدا از دیدگاهی که درباره دانش آموزان سمپادی وجود دارد، می گوید: اینکه دیگران باشندن علایق و تجربیات او جامی خورد و انتظارش را ندارند. فرهاد سال هاست که به طور حرفه ای سه تار می نواز و تا به حال اجرای زنده هم داشته است. او یادگیری مهارت های جدید را هم دوست دارد. تابستان سال گذشته در زمینه فنی و برق هم اطلاعات و تجربه کسب کرده است.

اولین مدرسه نمونه دولتی

پس از گفت و گو با بچه ها فرصتی برای بازدید از مدرسه دست می دهد. مدیر مدرسه ابتدا توضیحاتی درباره پیشینه این ساختمان ارائه می کند: علی اصغر طیبی می گوید: سال ۱۳۶۳ این بنا با کمک آموزش و پرورش استان خراسان رضوی ساخته شد و حاج جعفر برزگر نام گرفت. این اولین مدرسه نمونه دولتی بود که در این ناحیه ساخته شد. دوره ای نام آینده سازان را روی آن گذاشته بودند. اما بعد تغییر کرد. بعد از چند سال این مدرسه تغییر کاربری داد و مدرسه تیزهوشان شد. دومین مدرسه تیزهوشان در شهر.

این مدرسه حالا سیصد دانش آموز دارد و سه رشته تجربی، انسانی و ریاضی. ساختمان این مدرسه تا حد زیادی شبیه مدرسه قبلی است و در دو طبقه ساخته شده. یکی از بخش های متفاوت این مجموعه، سالن مطالعه و کتابخانه آن است که به قول بچه ها از نظر منابع درسی و پروپیمان است. از ۷ صبح تا ۷ شب هم در آن بسته نمی شود تا بچه ها بتوانند از فضای آن بهره کافی ببرند. خیلی از بچه ها از مناطق محروم به اینجا آمده اند و در خانه، اتاق یا فضای شخصی برای مطالعه ندارند. آن ها بعد از اینکه زنگ مدرسه می خورد، اینجا می مانند و درس می خوانند و به کارهایشان می رسند. انگار اینجا تبدیل به خانه دوم دانش آموزان شده است. بستری که فقط برای پیشرفت تحصیلی آن ها فراهم نشده، بلکه باعث ارتقای کیفیت زندگی آن ها شده و پیشرفتشان را در ساخت های مختلف سرعت بخشیده است.

زمین چمن مصنوعی

اولین چیزی که با ورود به حیاط مدرسه حاج جعفر برزگر به چشم می آید، زمین چمن مصنوعی فوتبال است. کمتر مدرسه ای در این منطقه چنین امکاناتی را برای بازی فوتبال دانش آموزان فراهم کرده است. همیشه خدا عده ای از دانش آموزان اینجامشغول بازی هستند. پیش از ورود به این مدرسه، تصور دیگری از آن داشتم. عنوان تیزهوشان و استعداد های درخشان کافی است تا تعدادی دانش آموز درس خوان را در ذهن تصور کنی. بچه هایی که کاری به جز درس خواندن انجام نمی دهند. این زمین چمن اما تصور اتم را در گون می کند. با ورود به مدرسه و گفت و گو با مدیران، چیزهای دیگری هم دستگیر می شود. علی اصغر طیبی توضیح می دهد که درس و مطالعه تنها یکی از مشغولیات بچه های تیزهوشان این مدرسه است و آن ها سعی می کنند در ساحت های دیگر هم فعال باشند.

جمعیت میثاقیون

دانش آموزان این مدرسه هم در حوزه مذهبی و اعتقادی فعال هستند. جمعیت میثاقیون یکی از گروه های فعال مدرسه است که زمان تشکیل آن به سال های اولیه تأسیس این ساختمان بر می گردد. آن ها هر پنجشنبه بعد از ظهر هادر مدرسه دور هم جمع می شوند و جلسات فرهنگی و مذهبی برگزار می کنند. عده ای از آن ها حالا دبیران مدارس دیگر شده اند اما هنوز که هنوز است برای شرکت در جلسات به این مدرسه رفت و آمد می کنند. مدیر مدرسه گوشه ای از فعالیت های این گروه خودش را توضیح می دهد: بیشتر فعالیت های این گروه دانش آموزی جهادی است؛ برای مثال در تعطیلات سال گذشته، عده ای از بچه ها به سبزوار رفتند و در روستاهای اطراف آن به کار جهادی و عمرانی، مرمت خانه ها و... مشغول شدند. عده ای هم امسال در پیاده روی اربعین شرکت کردند. فعالیت های این گروه بی شمار است و کسی باورش نمی شود که بچه های سمپادی در زمینه های غیر درسی هم تا این حد فعال باشند.

واقف دست و دل باز

حاج حسن برزگر را قدیمی های این منطقه می شناسند. واقف دست و دل باز زمین این مدرسه که راه پدرش را در پیش گرفته بود. او سال ۱۳۹۹ شمسی به دنیا آمد. پدرش از ملاکان بزرگ مشهد بوده است. حاج حسن تا مقطع دیپلم

تحصیل کرد و این مدرک در آن زمان، بالاترین مرتبه آموزشی به شمار می رفت. بعد از آن، کنار پدرش به کار کشاورزی مشغول شد. در همان سنین جوانی، همکاری اش را با انجمن های مختلف دینی شروع کرد. یکی از این انجمن ها

کانون نشر حقایق اسلامی بود، به همین واسطه با مرحوم آیت... میلانی هم مراد داشته است. حاج حسن برزگر هوای زارعان منطقه را هم داشت. در آن زمان با پیگیری های او طیبی به نام دکتر نراقی هفته ای دو مرتبه به این محدوده می آمد و

به طور رایگان در در مانگای کوچک، کشاورزان را معاینه و معالجه می کرد. او کمک رسان بانوان سرپرست خانوار و کودکان آن ها هم بود. حاج حسن برزگر سال ۱۳۵۱ شمسی و در پنجاه و دو سالگی بر اثر سکته قلبی از دنیا رفت.

